

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W GDAŃSKU**

Gdańsk, dnia 13 marca 2001r.

RGD.5002-24/00/01/WW

DECYZJA Nr RGD. 5/2001

Na podstawie art. 105 § 2 K.p.a., w związku z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. z 1999r., Nr 52, poz. 547 ze zmianą), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, umarza się postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek X w G. przeciwko Y w G. w sprawie stosowania praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii cieplnej poprzez przerzucanie na odbiorcę obowiązku pokrywania kosztów z tytułu strat ciepła powstałych na przesyle w sieci, będącej we władaniu i odpowiedzialności eksploatacyjnej dostawcy.

UZASADNIENIE

X w G. wystąpiła do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Gdańsku z wnioskiem o wszczęcie postępowania administracyjnego przeciwko Y w G. (zwanemu dalej dostawcą) pod zarzutem stosowania zakazanych praktyk monopolistycznych. W ocenie skarżącej, dostawca ciepła, niezgodnie z zawartą w dniu 5 lutego 1999r. X umową o dostawę energii cieplnej, narzucił odbiorcy uciążliwe warunki współpracy polegające na przerzuceniu na odbiorcę „kosztów strat na przesyle na sieci będącej we władaniu i odpowiedzialności eksploatacyjnej dostawcy [...]”, co w okresie od dnia 1 marca 2000r. do dnia 30 kwietnia 2000r., tylko w zakresie dostaw ciepła na cele centralnego ogrzewania spowodowało dodatkowe obciążenie X kwotą 49.998,50 zł.

Jak wynika z uzasadnienia wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego, dostawca w dniu 1 marca 2000r. jednostronnie zmienił miejsce pomiaru zużycia energii cieplnej dostarczanej na cele centralnego ogrzewania; z węzłów rozdzielczych budynków na węzły grupowe (stacje wymienników), wskazując przy tym, iż podstawą prawną takiego działania, stanowią przepisy: pkt 2.2.6.2 części VI taryfy dla ciepła oraz § 29 pkt 1.2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 października 1998r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U. Nr 132, poz. 867 z 1998r. ze zm.).

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL. (058) 346-29-32, TEL/FAX (058) 346-29-33, TEL. CENTRALA (058) 301-50-21

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

Według odbiorcy, przywołane powyżej przepisy nie mogą stanowić podstawy wzajemnych rozliczeń, ponieważ:

- grupowy węzeł cieplny (obejmujący stacje wymienników przy ul. Nałkowskiej 20, ul. Buraczanej 10, ul. Myśliwskiej 13 i ul. Iwaszkiewicza 3) nie obsługuje innych odbiorców, a tylko X,
- w pozostałych węzłach grupowych zasilających X, *„instalacje odbiorcze stanowią przedmiot władania i odpowiedzialności eksploatacyjnej przedsiębiorstwa [...]”*.

Tak więc skarżąca stała na stanowisku, że sprzedaż ciepła powinna być dokonywana na granicy władania i odpowiedzialności eksploatacyjnej pomiędzy dostawcą i odbiorcą, zaś miejsce zainstalowania urządzenia pomiarowego powinno być tożsame z miejscem jego sprzedaży. Zastosowanie do wzajemnych rozliczeń pomiędzy stronami wskazań ciepłomierzy na stacjach wymienników nie jest zgodne z postanowieniami łączącej strony umowy z dnia 5 lutego 1999r., (w szczególności z zapisami § 2 tejże umowy) oraz uzgodnieniami zawartymi w załączniku nr 1 do umowy – zleceniach na dostawę energii cieplnej, które określają węzły rozdzielcze budynków X, jako miejsce sprzedaży ciepła. Tym samym, zawarta i obowiązująca umowa z dostawcą *„nie daje przyzwolenia na dokonywanie odczytów z urządzeń pomiarowych zamontowanych w węzłach grupowych, bez konieczności uwzględnienia przez dostawcę strat na przesyle”*.

Organ antymonopolowy, mając na względzie zarzuty stawiane dostawcy ciepła wszczął, w dniu 12 lipca 2000r., postępowanie administracyjne w sprawie nakazania zaniechania przez Y w G. praktyk monopolistycznych polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii cieplnej poprzez przerzucenie na X strat ciepła na przesyle powstałych w sieci, będącej we władaniu i odpowiedzialności eksploatacyjnej dostawcy i zmuszaniu wnioskodawczyni do ponoszenia w okresie od dnia 1 marca do 30 kwietnia 2000r., z tego tytułu kosztów, co mogło stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu [...].

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, dostawca ciepła w piśmie z dnia 3 sierpnia 2000r. uznał, iż przedstawione przez X zarzuty są nieuzasadnione i nie zasługują na uwzględnienie, gdyż uprawnienia do dokonywania rozliczeń ilości ciepła na podstawie wskazań urządzeń pomiarowych zainstalowanych w grupowym węźle cieplnym wynikały z przepisów § 29 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 października 1998r. (Dz. U. Nr 132, poz. 867 ze zm.) określającego zasady *„rozliczania ciepła pomierzonego w węźle grupowym przez podział na wszystkich odbiorców”* oraz wyjaśnień zawartych w pismach: dyrektora Departamentu Energetyki Ministerstwa Energetyki z dnia 22 grudnia 1999r., oraz dyrektora Północnego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki w Gdańsku z dnia 21 czerwca 2000r.

Jednocześnie, niezależnie od toczącego się przed organem antymonopolowym postępowania, strony sporu prowadziły rozmowy, mające na celu polubowne załatwienie zaistniałego konfliktu interesów. Efektem tych negocjacji było wystąpienie Y w G., która pismem z dnia 15 lutego 2001r. poinformowała o zawartej w dniu 14

lutego 2001r. ugodzie pomiędzy stronami, zamykającej spór o zasady rozliczeń za dostawę ciepła w okresie od dnia 1 marca 2000r. do dnia 31 grudnia 2001r.

W dniu 26 lutego 2001r. wnioskodawczyni poinformowała, iż na skutek ustania przyczyn, dla których niniejsze postępowanie zostało wszczęte, „*wycofuje swój wniosek o przeprowadzenie postępowania administracyjnego (pismo z dn. 19.06.2000r. DE/3537/2000) przeciwko Y i wnosi o umorzenie postępowania*”. Skarżona Y pismem z dnia 7 marca 2001r. wnioskowi temu nie sprzeciwiła się.

Zgodnie z art. 105 § 2 K.p.a., organ administracji państwowej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na żądanie której postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem ogólnospołecznym.

Biorąc pod uwagę fakt, iż spełnione zostały wszystkie wyżej wymienione przesłanki, orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja została wydana przez Delegaturę UOKiK w Gdańsku zgodnie z upoważnieniem zawartym w § 2 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1999r. w sprawie określenia właściwości miejscowej oraz rzeczowej Delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 1999r. Nr 7 poz. 55) i podpisana na podstawie § 7 ww. rozporządzenia.

Pouczenie: Od decyzji niniejszej przysługuje stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Gdańsku.

Otrzymują:

1. X
2. Y